

Z E M P L É N .

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉNMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 6 frt.
Félévre 3
Negyedévre 1 frt 50 kr
Börmentelen levelek
csak ismert kezekről fo-
gadhatnak el.
Írástör nem adhatnak
vissza.
Egyes szám ára 20 kr.
A nyilatkozat minden gar-
mondsor díja 20 kr.

HÍRDEZÉSI DÍJ:
hivatalos hirdetésnél:
Minden egyes sor után
1kr.
Azonfelül bélyeg 30 kr.
Kiemelt, díszbetűt s kör-
zettel ellátott hirdeté-
nyekért térdmérték szerint,
minden □ centiméter
után 3 kr. számítottak.
Állandó hirdetéseknel
csökkentmény nyújtatik.
Hirdetéseket a „Zemplén”
nyomdájába küldendők.

Halottak napja.

Halottak napja van. Nap, melyen az élők kegyeletes megemlékezéssel vesznek körül kedves halottaikat.

Halottak napja van. Nap, melyen a városok, falvak és házak üresekké, pusztákká lesznek és a pusztá temetők megnépesülnek.

Ki is ne menne ma ki a temetőbe? Ki is ne keresné ma fel a halottak csendes, néma hazáját?!

Ki az, kinek ne volna halottja? Ha nem egy édes apa, anya, drága testvér, felejtethetlen nő, szeretett gyermek, hát van egy jó rokon, barát, ismerős; s ha ilyenek se volnának, ott vannak a haza elhunyt jelesei, a szabadságért elvérzett hősök: ha valaki, ezek megérdemlik a kegyeletes érzelmek virágaiból a hálás emlékezet által font koszorút.

Mily megható is ma a halottak csendes országa — a temető! Minden sirnál a gyengéd figyelem és szeretet áll őrt az emlékezet kigyult fáklyájával. Ma nincs elhagyatott sir. Ma minden sir, még a legszegényebb is kap a kegyelet gyújtotta mécsek világából egy sugarat.

Mily megkapó, mily megragadó képet is nyújt ma a temető! Itt árva gyermekek zokogva térdeplnek körül az édes, felejtethetlen jó anya sirját; ott egy halvány, megtört, gyászos fiatal nő zokog a gondos, hü férj sirja felett; amott agg szülők tördelik reszkető kezeiket, melyekből kihullt vénségük gyámoló támasza: egyetlen fiuk.

Tehát mindenütt sóhaj, fájdalom, köny! Nem csoda; hiszen minden sirhant egy-egy nagy veszteséget zár magában.

De csendesüljön fájdalunk, apadjanak könyeink; hisz a temető nemcsak a veszteség, hanem a nyugalom és béke helye is.

Hány szenvedő, hány sorsüldözött

T Á R C S A .

Hattyu-hangok.

(Bucsu a szerkesztőtől.)

Van a szárnyasok közt egy faj, mely sohasem ad hangot: a néma hattyu. Ha szerelmedkedik, sem nyílik szája hangra, csak hosszú, habos nyakával ölelgeti a másikat. De ha közelegni érzi halála óráját: oly siralmas, mélabus melódia jön ki hosszú nyakából, mint a legjobban kijátszott pásztori tilinkából. Innen a lemondó, elégius hangulatu költeményeket elnevezték: hattyudaloknak. Átvitt értelemben hattyudalok azok a kényszerített lemondások is, melyeket kegyvesztett diplomaták, miniszterek adnak be a felségekhez. Csak hogy ezekben kevesebb a megindító, szánalmas rész.

Ilyen hattyudalt zengek én is, bár prózában (a versírás soh' sem tudott a fejembe menni; pedig állíthatom, hogy érzésemben és szívemben nagyobb költő vagyok, mint a haragos kis Gyulai) mondom ilyen hattyudalt zengek én is (most a „Zemplén” t. olvasóinak. Nem azért, mintha talán megakarnék halni. Korántsem. Ily tulságos érzélgős lépésre még most egyelőre nem akarom magamat ragadtatni. Azért sem, mintha talán a „Zemplén” szerkesztőségéből kiebudaltak

találta meg ott azt a nyugalmat, békét, mit az élet, a világ nem nyújthatott, nem adhatott nekik?!

Oh a temető, a sir, az élet viharos tengerének vég, de egyetlen biztos és békés kikötője!

Aludjatok tehát csendesen, békében ti elköltözött felejtethetlen, kedves alakok! Ti már boldogok vagytok! De mi? ... Oh nekünk mennyit kell még küzdenünk az általatok elért révpartig.

Ma halottak napja van.

A kegyelet szent napja.

Lélek és szív kegyeletes érzelmekkel telvék, tehát az ajk sem rebeget mást, mint ezt: *emlékezet, béke és öröküdv az elköltözötteknek!*

Novák Géza.

A terebesi ünnepélyek.

A 25 éves elnöki jubileum alkalmából készült diszalbumot a megyei gazdasági egylet szeretve tisztelt elnökének gr. Andrassy Manó ő méltóságának a f. évi október hó 21-én a T. Terebesen tartott közgyűléséből választott 50 tagu küldöttsége által szolgáltatatta át. Az albumot egyleti tagjaink legnagyobb része sajátkezűleg írta alá, a kik pedig távolabb estek az egylet központjától, aláírásuk kieszközölhető nem volt, de hogy jubiláns elnökünk az egyleti tagokról tudomással bizhasson, az albumban névszerint felvannak sorolva. Az album a hazai iparnak egy remek műve; küllapján a megye czimere emailba szinezve, a hát lapon az évszám ugyan ugy. Belső lapja selyem, az Andrassy családi színekkel. A következő lapon jön az Andrassy czimer remek kivitelű s alatta az egylet felirata. A következő lapon az egyleti alelnök, körelnökök, köztük gróf Sztáray Antal, báró Balassa István sat. és a titkár aláírása Azu-

tán az egyleti tagok, ezek között gróf Andrassy Gyula, Sennyey Pál ő excellentiájuk, Molnár István főispán, br. Sennyei Lajos, sat., aláírásai s végül az összes egyleti tagok névsora. Az albumot Viczmány Ödön alelnök 50 tagu kldöttség élén, a gr. Andrassy Gyula ő excellentiája terebesi kastélyában, meleg, hódolatteljes szavak kíséretében szolgáltatatta át. A jubiláns elérékenyülve vette át a kedves emléket s a zempléni gazdasági egylet multjáról is megemlékezvén, jelen működéséről is rokonszenvesen s előismerőleg nyilatkozván, a kitüntetést megköszönvén, az egyleti tagokat az együttes szél felé való öntudatos működésre felkérte s magát további jó indulatukba ajánlotta.

Az album átadását a t. terebesi vendéglőben kedélyes, emelkedett hangulatu diszebed követte és jubiláns elnökünk minden oldalról lelkes ovatiókban részesült.

Ebéd után elnökünk tiszteletére rögtönzött versenyek tartattak, a melyek lefolyásáról a hivatalos jegyzőkönyv szól, de itt megemlítjük, hogy a felette kedvezőtlen hideg, szeles idő dacára is, a versenyeket még gróf Andrassy Gyuláné ő excellentiája, gróf Andrassy Gézané, gróf Andrassy Tivadarné, gróf Batthányiné és a család több női tagjai is megtisztelték látogatásukkal a mi a nagyszámu közönségre kellemesen és emelőleg hatott.

Az itt elmondottak a nap ünnepélyeségeihez tartozók, a melyek mind, a kitünő hangulatban, mindenütt jelen volt gróf Andrassy Manó elnökünk iránti tiszteletünk tanujeleit képezték.

Az október 21-én megtartott *t. terebesi lötenyésztési jutalomdíjosztás és lóvásárlás* ismét az anyagi érdekek szempontjából birnak fontossággal és én ezekre gazdasági helyzetünk érdekéből is reflektálni szüségnek tartom.

Konstatálnom kell, hogy a lóvásár és

jam a o—o—ás asszonynak. De mégis jobban meg hánytam-vetettem a dolgot.

Vannak barátaim — gondolám magamban — azok mind jómódban élnek, van okruk, van szamarok: azoknál biztosan fogyasztóra találok. Kiadtam a füzetet: És azt hiszik, hogy vettek? Dehogy A vidéki nép is praktikus már. Mikor az előfizetési felhívást olvasták: egyik is kért, a másik is kunyorált a tiszta barátság örve alatt egy tiszteletpéldányt. Így mind az egész elkelt. De hasznom nem volt. Hazudok. Írói honorárium fejében kaptam az én kedves Buschman nyomdászomtól egy 65 frtos kontót. De — a mi természetes is ily szegény ördögnél — nem tudván megfizetni, olyan bolond hosszú pert akasztott a nyakamba, hogy jó lesz, ha az unokáim gíázolnak belőle. Pedig, mint tetszik tudni még meg sem házasodtam.

Mikor ezzel végeztem, (volna) elkezdtem holmi mulatságos (?) czikkeket írni a „Zemplén” tárczájába.

Egyszer egy levél jön a vidékről. Tanító írta. Elragadóan kedélyes stílusban írja az ipse, hogy miért csinálók én a tanítókból olyan nevesiséget. Elég nevesiségek ők magokban is, s leszid, mint a deregnyói ispán a béreseket. El kellett tünnöm, mert igazá volt az amiczének: a tanítót nem kell ütni, ugy is eléggé boszantja őket a fránya sors.

Alig telik el egy hét ezután az incidens után, egy szürke szemü ur lép be hozzám olyan

jutalom díjazás területére csak ló-jegygyel volt szabad belépni és így ló-jegy 500-on felül kelt el.

Ebből látható, hogy annak dacára, hogy a 20-án tartott hideg esőzés és az éjjeli esős zivatar, sőt még a 21-iki kellemetlen hideg szél is, a távolabb vidékieknek jelentékeny részét a részvételtől visszattartotta — meg is a lovak alig remélt nagy számban jelentek meg, ezek közül azonban a díjazás alá és a vásárlásra csak 140—150 mutatott be, a többi lovak a fogatokat képezték és nem voltak eladók, habár azok között még legalább 30—40 választható lett volna, s így majdnem 200 ló volt a mi megfigyelést érdemelt, 33 darab anyakancza csikóval és 3. 2. 1 éves csikók közül 29 vezetett a vegyes bíráló bizottság elébe.

A bíráló bizottság tagjai voltak: Viczmány Ödön elnök, gróf Andrassy Géza, Dókus Gyula, Borcsik Gyula állatorvos, Löcherer Andor a megye és a lótenyésztési bizottság részéről; Kovásznay méntelepi hadnagy, és Kovács Sámuel állatorvos pedig az állam részéről.

A bírálatok eredményeit a hivatalos jegyzőkönyv fogja tartalmazni, de az elővezetett anyagra nézve a tapasztalatról meg kell emlékezni. A ki folytonos uzusában van a megyei lótenyésztési bírálatoknak, összehasonlító képet szerezhet arról, hogy mi volt a megyei lótenyésztés ezelőtt évekkel, és mi az ma.

És ha akár a kancza anyagot, akár pedig a fiatalabb ivadékokat vesszük elfogulatlan bírálat alá, örömmel constatható az, hogy minden irányban előbbre megyünk. Különösen feltűnő ez a kanczáknál, a melyek között eleintén legnagyobb részt csak biztatás kedvéért osztattak ki a díjakat, és alig volt egynehány díjazásra érdemes, most pedig alig lehet a mértéket megtalálni, hogy mely kanczák helyeztessenek vissza. Azért is a bíráló bizottság a díjakat megosztva, többeknek juttatta.

A mi a lóvásárt illeti, ez anyagi és gazdasági szempontból igen nagy fontossággal bír megynkre és különösen a lóneveléssel foglalkozó gazdákra.

Ezen tárggyal tehát kissé bővebben kívánok foglalkozni.

Meg kell mindenképp előtt jegyezni, hogy a cs. és kir. katonai kincstár részéről a bevásárlásokkal Gyömörei huszár ezredes, egy százados, és főállatorvos voltak megbízva; együletünket pedig a bizottságban: gróf Sztáray Antal ur volt szíves képviselni.

Ez uttal előlegesen is ki kell jelen-

vörös ló haraggal, mintegy feldühösített amerikai majom. Azt gondoltam, hogy mérgében mindjárt ekszplodál.

— Mivel szolgálhatok — kérdem én szelidséggel.

— Szabó Kálmánhoz van szerencsém — viszonzá ő tájékozva.

— Igenis szolgálatjára, arra a mesteri névre hallgatok.

— Kegyed írta a „Zemplén-be“ azt a cikket, melyben egy vaczi-utcai fogorvosról, annak a feleségéről s az önnel való állítólagos viszonyáról van szó?

— Igen. Talán nincs vele megelégedve?

Másnap erre megtörtént köztünk a párbaj. Én neki a fülét löttem el, ő nekem a lábomba talált. Most már kopasz is, sánta is vagyok. És ezt a két kedves emléket mind azért a gyönyörű firkálásért kaptam.

Öt éve vagyok körülbelül a „Zemplén“ munkatársa. Dolgoznom bele továbbra is, de ily elrettentő viszonyok közt lehetetlenné van téve állásom. Ennél fogva be is adom lemondásomat a t. szerkesztőségnek. Ettől a perctől kezdve a „Zemplén“ t. közönségére nézve nem vagyok más, mint a mire a zsidó sem ad semmit; — fuit.

Szabó Kálmán.

* T. munkatársunknak visszavonását velünk együtt bizonyára lapunk minden olvasója mélyen sajnálni fogja. Reméljük azonban, hogy ezen elhatározása nem végleges s nevével jőző humorával az irodalmi téren mielőbb ismét találkozni fogunk. Szerk.

tenem, hogy a bizottság ügybuzgó és méltányos eljárása a gazdák egyhangú elismerését és háláját érdemelte ki.

Körülbelül 70—80 ló vezetett elő, ezek között a vásárló bizottság 24-et alkalmasnak talált és 300—400 ft árak között váltakozva megvásárolt.

A közbejött kedvezőtlen idő miatt, de azért is, mert a remonda lóvásárlás f. évben csak próbaképen először kezdeményeztetett, az eredmény teljesen kielégítő volt. Mert ha azt tudjuk, hogy Kassán csak 5 darabot tudtak alkalmasat vásárolni, mi büszkének lehetünk lótenyésztésünkre, hogy a kezdet kezdetén már 70—80 darab ajánlatot fel, és ezeknek is nagy része csak azért nem vállott be, mert fiatalabb és fejletlenebb volt, és azok közül 24 db megvásároltatik és pedig oly anyag, a mellyel a cs. és kir. katonaság képviselői igen meg vannak elégedve, és 15 darab mindjárt a megyénkben állomásozó dsidás ezredhez be is osztott.

Ezen eredmény azonban még nem az egész, mert a mint tudomásomra esett, ezeken kívül a vásáron még 6—8 ló talált vevőre, tehát tényleg 30—32 db ló cserélt gazdát és így 8000—9000 ft jött a gazdánál forgalomba, a mi nem csekély összeg a mai nehéz viszonyok között.

Megnyugtató ez a nagyméltágu miniszteriumra, a ki lótenyésztésünk érdekében a gazdasági egyület kérelmét méltányolta, és öröndetes az együletre, hogy a létező nehézségek dacára is sikeres volt munkálkodása.

Ezen eredménnyel meg vannak elégedve a gazdák is, és biztató a jövőre, a melynek a jelenlegi remonda vásár úyszólván alapját volt hivatva letenni.

A gazdasági együletnek már szabályai is készek, a melyek mellett fognak tartani jövőben a terebesi lóvásárok.

A jövő évi lóvásár árveréssel is egybe leend kötve. Én azon vélekedésben vagyok, hogy minden irányban okulva a kezdetből, nekünk is *sikerülni fog terebesi lóvásárainkat a kaposvási vásárok hírére emelni.*

Es hogy ezen reménységünk nem csálhat, annak legnagyobb garantiáját bírjuk, lelkes és minden szép és jóért áldozni kész fő urainkban, passzionatus kisebb lótenyésztőinkben és az egyület munkás tagjaiban, a kik a mostani terebesi remonda vásár és lódíjazás sikerét is tényleges közreműködésökkel elősegíteni sziveskedtek.

A mely ügyet az Andrassyak, Sztárayak, Balassák s a többi felkarolnak s a melyet a megye tisztelt főispánja is meleg támogatásában részesít, annak fel kell virágozni, mert az erős akarat és együttes működés győz.

Mielőtt letenném a tollat, nyilvános hálámot fejezem ki együletünk és gazdátársaim nevében először gróf Andrassy Gyula ő excellentiájának kegyességeért és meleg érdeklődéseért az ügy iránt, és azért, hogy a közönség kényelmére szállásokról, a lovak takarmányozásáról is uradalmi tisztsége által gondoskodni, sőt a verseny és vásártéren a berendezéseket teljesíteni kegyes volt. 2-or gr. Andrassy Géza gazdasági körelnökünknek, a ki a rendezésnél, díjazásoknál, a verseny intézésénél személyesen közreműködni, és a versenyek értékes tiszteletdíjait is adományozni szíves volt.

Hálás köszönet az Andrassy család mélyen tisztelt női tagjainak, a kik a versenyt személyes megjelenésökkel megtisztelni, és együletünket is magas megjelenésökkel kitüntetni kegyesek voltak.

S végre nem hallgatható el azon úyszerezetet, mellyel gróf Sztáray Antal ő méltósága ténykedéseinket kíséri, és legutóbb a lóvásáron is, mint együletünk bizalmasa, a kényelmetlenségig menő terhel-

tetéssel a gazdák érdekében közreműködött.

Vége meg kell emlékezni itt még a gazdasági egyület legújabb alkotása: a méhészeti szakosztályról is, a mely a Terebesen tartott ülésében a versenyre érkezett kaptárok iránt kívánt határozni. Ez azonban mint tudomásomra jutott, más időre halasztatott. Amennyiben pedig a szakosztály az egyület által oly utasítással biztatott meg a kaptár tárgyában határozni, hogy jelentését még ez évben adja be, kívánatos, hogy a szakosztály a kaptár kérdésében még a jövő hó folyamán hirdesse ki a verseny eredményét, hogy jövotavasra az elfogadott kaptár az együleti tagok részére nagyobb mennyiségben beszerezhető legyen.

Viczmány Ödön.

A Lónyay Gábor emlékére tartott gyászünnepély.

Matolay Etele alispán, Évva András m. bizottsági tag s Fejes István Ujhely ref. papjának, melyet a megye is magáévá tett, az a hazafias s nemes gondolatok támadt, hogy a nyolczvan évet élt s e megye egyik falujában született s annak földében nyugvó, nem rég elhalt id. Lónyay Gábornak f. okt. hó 18-án a megye székvárosában, a reformátusok templomában köz-részvét mellett kegyeletes gyászisteni tiszteletet rendeznek. A gyászünnepély megtartott; de se nem Zemplénmegye miveltebb társadalmi köreihez illő alakban, se nem a megboldogult nagy ember multjához, emlékéhez méltólag. Egy hétig vártam, hogy a gyászünnepély iránt mutatkozott páratlan részvétlenség által keltett fájdalom hangján más valaki fog feljajdulni s nem én, — a hajdani zempléni lakos, — leszek kénytelen visszatihözni a végtisztesség tételnél megjelent kevesek méltó megütődését.

Ha azt kérdezném tőlem egy biharmegyei ember, mi volt Zemplénnek Lónyay Gábor? röviden annyit felelnék: az, a mi Biharnak volt Böthy Ödön, az, a mi Sopronnak Nagy Pál; az, a mi Trencsénnek Borsiczki István; az, a mi Unghnak Bernát Zsigmond; az, a mi Tolnának Bezeredy István; az, a mi Csongrádnak Klauzál Gábor; az, a mi Zalának Deák volt. Egy oly férfi, ki Magyarország legnagyobb földbirtokos nemese lettére soha sem vágyott méltóságos rojtokra s nagyságos czafrangokra, hogy azzal takargassa a kebel rongyait; mert tiszta volt mint hazafi, tiszta mint családfő, közszeretben állt mint emberbarát. Igaz! hogy az *elők közül*, — család tagjait kivéve — talán senki sincs, kit annyi édes emlékek fűztek volna a multból a deregyői és olasz házhoz mint engem. Ifjúságom s hosszúra nyult nőtlen korom évtizedeit, mint fel családtag köztük töltöttem el; azért, ha nekem legfeltűnőbb, azért, ha nekem fáj legjobban a látott részvétlenség s ha talán kissé keserű találok lenni e gyászünnepély leírásánál, ne csodálkozzék, a mult szebb kor örömeit s politikai változatait — még csak képzelni sem tudó újabb nemzedék.

Zemplén 600 bizottmányl tagjai közül, kiket gróf Andrassy Gyulától kezdve, a legutólsóig, Matolai alispán mind értesített levéllel a gyászünnepély határnapjáról, két vidéki tag jelent meg, képviselő Szirmay Ödön és az ifj. Mailáth József gróf; Még a székvárosban lakók is, bár nehezen esik róluk feltenni, mint egy tüntetni látszottak meg nem jelenésökkel. A főispán beteg volt, elmaradása menthető. De hogy a megyeházától a gyász isteni tiszteletre az alispán által vezetett kis tömeg közül a megye és törvényszék főbbjei mind hiányoztak, ez több mint a véletlen összejárása.

Hogy a boldogulttal rokon Kazinczy, Szemere, Boronkay, Bernáth, Vladár s több megyei családok ifju tagjai hiányoztak: ezt értem. A modern fiatalság kilencztedrésének modern politikai katekizmusa is van, mely szerint előtte a hazafiság, a polgári kötelességek hűteljesítése lerovása, ábránd. De hogy azon családok még élő öreg tagjai, a boldogultnak kortársai se rótták le jelenlétökkel baráti kötelességek adóját; ez előttem megfoghatatlan.

Az elmaradt megyei mágnások jelenlétét gátolhatta a szüret, a lófuttatás, a delegáció, a rókkavadászatok, a bonyolódó bolgár ügyek; ezek mind oly nagyszabásu eseményei az időnek, melyek a deregyői sirboltba költözött, egykori vezér Lónyay Gábor emlékéért az ő szemeik előtt könnyen a fagypontra szállíthatták. Pedig van ezen nagy urak közt egy pár olyan is, kik hajdan a Lónyay Gábor szárnyai segélyével tették meg első próbapülésüket az elért magas régiók felé.

A gyász isteni tiszteleten meg nem jelent képviselők képviselői kötelességük rendezésére

HIVATALOS RÉSZ.

13310. szám. *Zemplénmegye alispánjától.*
Tudomás vétel végett a „Zemplén” hivatalos lap utján közöltetik.
Sátoralja-Ujhely, 1885. okt. 25.

Matolai Etele,
alispán.

Kassai m. kir. postaigazgatóságtól.
Hirdetmény.

Zemplénmegye Upor községében f. évi október hó 5-én új postahivatal lép életbe, mely összeköttetését naponként 2-szeri gyalogküldöncz-járat által a hasonló pályaudvarral fogja nyerni.

Kézbesítési körét Isztáncs, Kelecsény és Upor községek képezik.
Kassán, 1885. szeptember 28.

Biringer.
m. kir. postaigazgató.

13226. szám. *Zemplénmegye alispánjától.*
Tudomás vétel végett a „Zemplén” hivatalos lap utján közöltetik.
Sátoralja-Ujhely, 1885. okt. 28.

Matolai Etele,
alispán.

8311. sz. *Kassai m. kir. postaigazgatóságtól.*
Hirdetmény.

Zemplénmegye Legyes-Bénye községében folyó évi október hó 6-án új postahivatal lép

életbe, mely a Megyaszó és Szerencs közt naponként közlekedő kocsiküldöncz-postajarat által nyeri összeköttetését.

Kézbesítési kerületét Legyes-Bénye község képezi.
Kassán, 1885. szept. 30.

Biringer.
m. kir. postaigazgató.

12044. sz. *Zemplénmegye alispánjától.*
A „Zemplén” hivatalos lap utján közhírre teendő.
Sátoralja-Ujhely, 1885. okt. 8.

Matolai Etele,
alispán.

43480. szám. *A magy. kir. igazságügyügyi-ministeriumtól.*

Körendelet.

Az 1885. III. t. cz. 6. §-ához képest rendeltem, hogy az ugyanazon törvényzikk 3. §-a alapján ujonnan felállított tíz kir. járásbírósg közül az újbányai, perlaki, a szepes-ófalvi, a zsbói, a tiszalóki, a nagy-ilondai a tiszafüredi, a vizaknai, és az ideiglenesen Terecskén elhelyezett rétsági kir. járásbírósgok folyó évi november 1-én, a budapesti VII. kerületi járásbírósg pedig folyó évi december 1-én kezdjék meg működésüket.

Az 1871. XXXI. t. cikk 24. §-ban nyert felhatalmazásnál fogva is a törvényhozás utólagos jóváhagyásának fentartása mellett saját területére nézve telekkönyvi hatósággal ruházom fel az újbányai, perlaki, szepes-ófalvi, a zsbói, a vizaknai

és a Terecskén elhelyezett rétsági kir. járásbírósgot folyó évi november hó 1-től kezdve.
Budapest, 1885. évi szept. 13.

Dr. Pauler Tivadar.

12951. szám. *Zemplénmegye alispánjától.*
A „Zemplén” hivatalos lap utján közhírre teendő.
Matolai Etele,
alispán.

2602 k.i. sz. *A bodrogközi járás szolgabírájától.*
Tekintetes alispán ur!

Szemere Ödön nagy-géresi birtokosnak folyó hó 5-én egy 3 éves, fekete, nyakának baloldalán S. Ö. bélyegű, hátulsó mindkét lábára kesely és egy 3 éves, világos pej, hátulsó ballába dagadt, nyakán S. Ö. bélyegű kancza csikói ellopatván, azoknak köröztetésök iránt intézkedni méltóztassék.

Hivatalos tisztelettel maradván
Hirály-Helmecezen, októb. 7. 1885.

Bencsik István,
szolgabíró.

Szerkesztőségi posta.

K. P. B. Olasz. A beküldött cikket közlésszük, de először irálya és tartalmára nézve valakinek el kell vállalni érte a felelősséget. A „több megyei bizottsági tag” aláírás még nem elég fedezet s minékünk okvetlen tudnunk kell — habár kívánatra elhallgatjuk — kik vagy ki rejtik e bő köpönyeg alatt. A 2 frtot a további rendelkezésig megtartjuk.

Felölös szerkesztő és kiadó lapulajdonos

BORÚTH ELEMEÉR.
Főmunkatárs **FARKAS BERTALAN.**

H I R D E T M É N Y E K.

1627. szám.
eln. 1885.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék elnökétől.

Árlejtési hirdetmény.

A sátoralja-ujhelyi kir. törvényszék, járásbírósg, ügyészség és börtön 1886. évi 657.02 köbméter tevő tűzifa szükséglete szállításának,

ugyanezek számára, ugyanezen időre szükséges legfinomabb amerikai fűolaj szállításának, továbbá:

a kir. törvényszék és járásbírósg könyvkötői munkálatokkal leendő ellátásának, — végül:

a kir. törvényszéki és börtön épület kéményei és kályhái tisztításának biztosítása céljából 1885. évi november hó 11-ik napján délelőtti 9 órakor a kir. törvényszék nagy tanácsstermben nyilvános szóbeli árlejtést fognak tartani.

Erről mindazokat, kik ezen szállítások, illetőleg munkálatok egyikét vagy másikat elvállalni óhajtják, azzal értesitem:

hogy a szerződési feltételek elnöki irodámban a délelőtti hivatalos órák alatt megtekinthetők, továbbá: hogy a tűzifa vagy a kőolaj szállítására pályázók 100—100 forintot, a könyvkötői vagy a kéményseprési munkálatokra pályázók pedig 10—10 frtot tartoznak bánatpénzül, illetőleg szerződési óvadéku letenni.

S.-a.-Ujhely, 1885. október 5.

A kir. törvényszék elnöke:

Hammersberg Jenő.

LINKESCH SAMU özv.

vasúzet Eperjesen

ajánlja kitűnő minőségű

krakói cserép-kályháit

fehér és díszes

színekben.

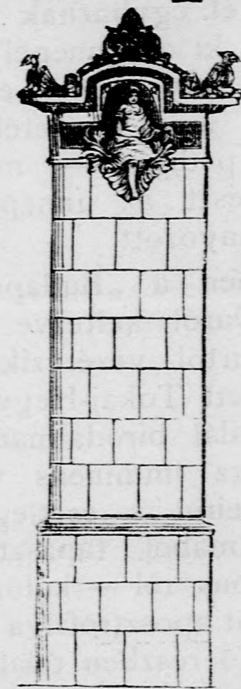
Kandallókat

TAKARÉK-

konyhákat,

bárminemű

kivitelben.

FA, KÖSZÉN

coaks fűtésre,

TÖLTŐ

és szabályozható

készülékkel

berendezve.

legolcsóbb árakban.

Képviselet: Reichard M. és fia uraknál S.-a.-Ujhely.

TK. 5021. sz.
1885.

Árverési hidetményi kivonat.

A sátoralja-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírre teszi, hogy Zemplénmegye tisztí ügyésze mint néhai Glück Adolf után maradt kiskorúak képviselője végrehajtónak Bodnarik (Dreslyák) János, Németh Mihály és neje, Jaczko Mária, Gyurkó Mihály, Koleszár Péter és neje Mán Ilona végrehajtást szenvedők elleni 70 frt tökéhátraléki követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyben a sátoralja-ujhelyi kir. törvényszék, a sátoralja-ujhelyi kir. járásbírósg területén lévő Velejte községe és határában fekvő, a velejte 17. számú tjkvben A I. 14. sor s 33., 34. A 2. hr. szám alatt Bodnarik (Dreslyák) János, kinek neje Árendás Mária nevére jegyzett belhely s 54. ö. i. számú házra 406 frtban, a velejte 106. számú tjkvben 300. hr. szám alatt Németh Mihály nevére jegyzett rétre a zádni lukin 73 frtban, a velejte 110. számú tjkvben 702. hr. szám alatt Bodnarik (Dreslyák) János és Gyurkó Mihály nevére jegyzett szántóföldre a kerekkuti réten 51 frtban, a velejte 112. számú tjkvben 33., 34. A I. hr. sz. alatt Koleszár Péter és neje Mán Ilona nevére bejegyzett belhelyre 366 frtban, végül a velejte 113. számú tjkvben 348., 511. és 559. hr. szám alatt Németh Mihály és neje Jaczko Mária nevére jegyzett szántóföldre 286 frtban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi február hó 8-ik napján délelőtti 10 órakor Velejte községe házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át, vagyis 40 frt 60 krt, 7 frt 30 krt, 5 frt 10 krt, 36 frt 60 krt és 28 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1885. évi október hó 3-án tartott üléséből.

Iff. Vályi István,
kir. tvszéki h. jegyző.

Hunyor Sándor,
kir. tvszéki h. elnök.

Minden kártékony és kellemetlen rovar teljes kiirtására, mint poloska, bolha, sváb, moly, légy, tetű, hangya stb. különösen figyelemzetjük, hogy

„ZACHERLIN”

nem tévesztendő össze a közönséges rovarporral.

A „ZACHERLIN” csakis eredeti üvegben, sohasem papírban vagy nyitottan kímérve nem árusítatuk. Az eredeti üveg, hogy az valódi legyen, névaláírás és védjeggyel kell hogy ellátva legyen. 15, 30 és 50 kros üvegekben kapható: Bécsben Zacherl J., vagy pedig S.-a.-Ujhely

KORMOS és DECSÉNYI

23 kereskedésükben.

Vk. 211. szám.
1885.

Árverési hirdetmény.

Alólított kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírre teszi, hogy Weisz Izsák sztarinai lakos felperesnek, Kriska Iván és érdektársai orosz-ruszkai lakosok ellen 521 frt 64 kr. tőke, ennek 1873. évi október 17-től járó 4% kamatai, 155 frt 99 kr. eddigi, 16 frt 45 kr. végrehajtási kérvényi, 62 frt 52 kr. végrehajtás fogantatási és még felmerülő költségek erejéig a homonnai kir. járásbírósg által 1572.1885. szám alatt elrendelt folytatásos kielégítési végrehajtási ügyben 1885. évi október 7-ik és 8-ik napján Orosz-Ruszkán alpereseknél bíróság lefoglalt összesen 1092 forintra becsült ingóságokból a senki által nem

igényelt 512 frt becsértékű ingóságra Piros Pálnál 40 kereszt zab, Paczola Péternél 50 mázsa széna, egy vasalatlan szekér és két darab ökor-tinó, Vaszkó Jutkónál 37 mázsa széna és 40 kereszt zab, Spetyák Mihálnál 40 mázsa széna, Gida Ivánnál 25 mázsa széna, Kriska Ivánnál 1 szekér, 12 kereszt gabona és 80 mázsa szénának és 30 kereszt zabnak, 1/5-öd része a homonnai kir. járásbírósgnak 2151.85. számú végzése folytán felperesi kérelméhez képest **1885. évi november hó 12. és következő napján, mindenkor délelőtti 9 órakor** Orosz-Ruszkán alperesek lakásán bírói árverés utján készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsárán alul is el fognak adatni.

Kelt Homonnán, 1885. október 26-án.

Demeckzy József,
bir. végrehajtó.

661. sz.
VH. 1885.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírre teszi, hogy a sátoralja-ujhelyi kir. járásbírósg 4222.85. és 4202.85. számú végzéseivel Battha Imre felperes részére Battha Pál mihályi lakos alperes ellen 100 frt és 100 frt s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán nevezett alperestől Mihályiban 1885. évi augusztus 1-én lefoglalt s 600 frtra becsült ingóságokra a sátoralja-ujhelyi kir. járásbírósg 4571.85. sz. kiküldött végzése folytán az árverés elrendeltetvén, annak a kelyszinén vagyis Mihályi községében leendő megtartására határidőül 1885. évi november hó 5-ik napjának délutáni 3 órája tüzetik ki, a mikor a bíróság lefoglalt 200 kereszt árpa s egyéb különféle ingóságok az 1881. 60. t. cz. 107. és 108. §-ai szerint a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsárán alul is, el fognak adatni.

Felhívtnak egyuttal mindazok, a kik a lefoglalt tárgyra elsőbbséggel bírnak, miszerint elsőbbségi igényeiket az árverés megkezdése előtt szóval vagy írásban alulírt végrehajtónál az 1881. 60. t. cz. 111. §-a értelmében a különbeni következmények terhe alatt bejelenteni el ne mulasztják.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1885. évi október hó 21. napján.

Olechváry Béla,
kir. bir. végrehajtó.

S.-a.-Ujhely. Nyomatott a „Zemplén” gyorsajtóján.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr

Bérmegtelen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

Észirator nem adatnak vissza.

Egyes szám ára 20 kr.

A nyilatkozat minden garmondosor díja 20 kr.

Z E M P L É N.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉNMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HIRDETÉSI DÍJ:
 hivatalos hirdetésnél:
 Minden egyes szó után 3 kr.
 Azonfelül bélyeg 30 kr.

Kiemelt, díszbetűs s körzettel ellátott hirdetésekért térmérték szerint, minden centimeter után 3 kr. számítatik.

Állandó hirdetésnél kedvezmény nyujtatik.

Hirdetők a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

Halottak napja.

Halottak napja van. Nap, melyen az élők kegyeletes megemlékezéssel veszik körül kedves halottaikat.

Halottak napja van. Nap, melyen a városok, falvak és házak üresekké, pusztákká lesznek és a pusztá temetők megnepesülnek.

Ki is ne menne ma ki a temetőbe? Ki is ne keresné ma fel a halottak csendes, néma hazáját?!

Ki az, kinek ne volna halottja? Ha nem egy édes apa, anya, drága testvér, felejthetetlen nő, szeretett gyermek, hát van egy jó rokon, barát, ismerős; s ha ilyenek se volnának, ott vannak a haza elhunyt jelesei, a szabadságért elvérzett hősök: ha valaki, ezek megérdemlik a kegyeletes érzelmek virágaiból a hálás emlékezet által font koszorút.

Mily megható is ma a halottak csendes országa — a temető! Minden sirnál a gyengéd figyelem és szeretet áll őrt az emlékezet kigyult fátylájával. Ma nincs elhagyatott sir. Ma minden sir, még a legszegényebb is kap a kegyelet gyujtotta mécsek világából egy sugarat.

Mily megkapó, mily megragadó képet is nyújt ma a temető! Itt árva gyermekek zokogva térdeplik körül az édes, felejthetetlen jó anya sirját; ott egy halvány, megtört, gyászos fiatal nő zokog a gondos, hű férj sirja felett; amott agg szülők tördelik reszkető kezeit, melyekből kihullt vénségük gyámoló támasza: egyetlen fiuk.

Tehát mindenütt sóhaj, fájdalom, köny! Nem csoda; hiszen minden sirhant egy-egy nagy veszteséget zár magában.

De csendesüljön fájdalunk, apadjanak könyeink; hisz a temető nemcsak a veszteség, hanem a nyugalom és béke helye is.

Hány szenvedő, hány sorsüldözött

T Á R C Z A.

Hattyu-hangok.

(Bucsú a szerkesztőtől.)

Van a szárnyasok közt egy faj, mely sohasem ad hangot: a néma hattyu. Ha szerelmedkedik, sem nyílik szája hangra, csak hosszú, habos nyakával ölegeti a másikat. De ha közelegni érzi halála óráját: oly siralmas, mélabus melódia jön ki hosszú nyakából, mint a legjobban kijátszott pásztori tilinkából. Innen a lemondó, elégtelen hangulatu költeményeket elnevezték: hattyudaloknak. Átvitt értelemben hattyudalok azok a kényszerített lemondások is, melyeket kegyvesztett diplomaták, miniszterek adnak be a felségekhez. Csakhogy ezekben kevesebb a megindító, szánalmas rész.

Ilyen hattyudalt zengek én is, bár prózában (a versírás soh' sem tudott a fejembe menni; pedig állithatom, hogy érzésemben és szívemben nagyobb költő vagyok, mint a haragos kis Gyulai) mondom ilyen hattyudalt zengek én is most a „Zemplén” t. olvasóinak. Nem azért, mintha talán megakarnék halni. Korántsem. Ily tulságos érzélgős lépésre még most egyelőre nem akarom magamat ragadtatni. Azért sem, mintha talán a „Zemplén” szerkesztőségéből kiebudáltak

találta meg ott azt a nyugalmat, békét, mit az élet, a világ nem nyujthatott, nem adhatott nekik?!

Oh! a temető, a sir, az élet viharos tengerének vég, de egyetlen biztos és békés kikötője!

Aludjatok tehát csendesen, békében ti elköltözött felejthetetlen, kedves alakok! Ti már boldogok vagytok! De mi? ... Oh nekünk mennyit kell még küzdenünk az általatok elért révpártig.

Ma halottak napja van.

A kegyelet szent napja.

Lélek és szív kegyeletes érzelmekkel telvék, tehát az ajk sem rebeghet mást, mint ezt: *emlékezet, béke és öröküdv az elköltözötteknek!*

Novák Géza.

A terebesi ünnepélyek.

A 25 éves elnöki jubileum alkalmából készült diszalbumot a megyei gazdasági egylet szeretet tisztelet elnökének gr. Andrassy Manó ő méltóságának a f. évi október hó 21-én a T. Terebesen tartott közgyűléséből választott 50 tagu küldöttsége által szolgáltatatta át. Az albumot egyleti tagjaink legnagyobb része sajátkezűleg írta alá, a kik pedig távolabb estek az egylet központjától, aláírásuk kieszközölhető nem volt. De hogy jubiláns elnökünk az egyleti tagokról tudomással bízhasson, az albumban névszerint felvan sorolva. Az album a hazai iparnak egy remek műve; küllapján a megye czi mere emailba szinezve, a hát lapon az évszám ugyan úgy. Belső lapja selyem, az Andrassy családi színekkel. A következő lapon jön az Andrassy cimere remek kivitelű s alatta az egylet felirata. A következő lapon az egyleti alelnök, körelnökök, köztük gróf Sztáray Antal, báró Balassa István sat. és a titkár aláírása Azu-

tán az egyleti tagok, ezek között gróf Andrassy Gyula, Sennyey Pál ő excellentiájuk, Molnár István főispán, br. Sennyei Lajos, sat., aláírásai s végül az összes egyleti tagok névsora. Az albumot Viczmándy Ödön alelnök 50 tagu küldöttség élén, a gr. Andrassy Gyula ő excellentiája terebesi kastélyában, meleg, hódolatteljes szavak kíséretében szolgáltatatta át. A jubiláns elzékenyülve vette át a kedves emléket s a zempléni gazdasági egylet multjáról is megemlékezvén, jelen működéséről is rokonszenvesen s elismerőleg nyilatkozván, a kitüntetést megköszönvén, az egyleti tagokat az együttes cél felé való öntudatos működésre felkérte s magát további jó indulatukba ajánlotta.

Az album átadását a t. terebesi vendéglőben kedélyes, emelkedett hangulatu díszebéd követte és jubiláns elnökünk minden oldalról lelkes ovatiókban részesült.

Ebéd után elnökünk tiszteletére rögtönzött versenyek tartattak, a melyek lefolyásáról a hivatalos jegyzőkönyv szól, de itt megemlítjük, hogy a felette kedvezőtlen hideg, szeles idő daczára is, a versenyeket még gróf Andrassy Gyuláné ő excellentiája, gróf Andrassy Gézané, gróf Andrassy Tivadarné, gróf Batthányiné és a család több női tagjai is megtisztelték látogatásukkal a mi a nagyszámu közönségre kellemesen és emelőleg hatott.

Az itt elmondottak a nap ünnepélyeségeihez tartozók, a melyek mind, a kitünő hangulatban, mindenütt jelen volt gróf Andrassy Manó elnökünk iránti tiszteletünk tanujeleit képezték.

Az október 21-én megtartott *t. terebesi lötenyészési jutalomdíjazás és lóvásárlás* ismét az anyagi érdekek szempontjából birnak fontossággal és én ezekre gazdasági helyzetünk érdekében is reflektálni szüségessnek tartom.

Konstatálnom kell, hogy a lóvásár és

jam a o—o—ás asszonyoknak. De mégis jobban meg hánytam-vetettem a dolgot.

Vannak barátaim — gondolám magamban — azok mind jómódban élnek, van okruk, van szamarok: azoknál biztosan fogyasztóra találok. Kiadtam a füzetet: És azt hiszik, hogy vettek? Dehogyan a vidéki nép is praktikus már. Mikor az előfizetési felhívást olvasták: egyik is kért, a másik is kunyorált a tiszta barátság örve alatt egy tiszteletpéldányt. Így mind az egész elkélt. De hasznom nem volt. Hazudok. Irói honorárium fejében kaptam az én kedves Buschman nyomdászomtól egy 65 frtos kontót. De — a mi természetes is ily szegény ördögnél — nem tudván megfizetni, olyan bolond hosszú pert akasztott a nyakamba, hogy jó lesz, ha az unokáim kigázolnak belőle. Pedig, mint tetszik tudni még meg sem házasodtam.

Mikor ezzel végeztem, (volna) elkezdtem holmi mulatságos (?) cikkeket írni a „Zemplén” tárczájába.

Egyszer egy levél jön a vidékről. Tanító irta. Elragadóan kedélyes stílusban írja az ipse, hogy miért csinálók én a tanítókból olyan nevettséget. Elég nevetésgesek ők magokban is, s leszid, mint a deregnyői ispán a béreseket. El kellett tünnöm, mert igaza volt az amicének: a tanítót nem kell ütni, úgy is eléggé bosszantja őket a fránya sors.

Alig telik el egy hét ezután az incidens után, egy szürke szemü ur lép be hozzám olyan

használják fel szünidejüket; nagyszabásu beszédeken dolgoznak, melyeket az Ausztriával tiz évre kötendő új kereskedelmi és vámszerződés jövő hónapokban tárgyalásakor fognak világba bocsátani. — — Utánok lesek.

A sors által méltatlanul s oly nagy mérvben sujtott családtagjainak pedig isten adjon titkos utain lehető vigasztalást, mit halandó ugy se adhatna s mentse meg örökre a végzet a Lónyai családot a 885. év előfordulásától.

Tolcsván, 1885. oct. 26-án

Mezős László.

A megye-bizottsági gyűlésről mult számunkban megkezdett közlést elháríthatlan akadályok miatt jövő számunkban fogjuk befejezni.

Különfélék.

(Az időjárásra) ha valaha, az elmúlt héten kétszeres joggal elmondhattuk: hogy állhatatlan és szeszélyes. A régi korból hozzánk származott mondás, mely a természet tudomány alapvetésénél szeglet-követ képez, így szól: „A természetben ugrás nem létezik.” Meglehet, de annyit mondhatunk, hogy egy czinke nem ugrálhat ágról-ágra takarosabban, mint a hogy közelébb az időjárás egy napról a másikra ugrándozott. Tavasz verőfény ma, nyakig érő lucok holnap. És ez így ment váltakozva egész héten át, boszszuságukra a még mindig szüretelőknék, kik barometer, hygrometer, aneroid s minden más időjósító instrumentumba vetett hitüket elvesztették, keserü humorral vágva oda a vakbuzgó fizikusoknak: „bölcselemetek csótörtököt mondott, mert van és pedig eszeveszett ugrás van a természetben.” Midőn e sorokat írjuk, hideg éjszaki szél csapkodja ablakunkhoz az esőcseppeket s meglehet: mire e sorok napvilágot látnak, a hervadt tájra már ráborul a tél halotti leple: a hó. Ekkor aztán elmondhatjuk: hogy rövid két hét alatt három évszak: a nyár, ősz és télből kaptunk egy-egy jellegzetes „mutatvány napot.”

(A Lónyay emlékünnepe) alkalmából a gyászoló család a s.-a.-ujhelyi ref. egyháznak 200 frtot; Fejes István lelkésznek, ki az ünnepélyen alakilag mint tartalomra nézve oly remek egyházi beszédet tartott, köszönő lével kíséretében emléktárgyat; a dalárdának pedig, — mely megható gyászdalaival vett részt az ünnepély emelésében — 100 frtot adományozott.

(„Haldokló király”) cimen a „Budapesti Hírlap” 296. számában, Tolcsváról keltezve (D. P.) tehát Dobránszky Péter urtól vezércikket hoz, mely a fillokszerától ellepott Tokaj-Hegyalját Szántótól S.-a.-Ujhelyig a halál birodalmanak tünteti fel. A miket cikkiró ez imminens veszélyről, annak következményeitől s esetleg a Lónyay emlékünnepe alkalmából tapasztalt „csüggött szellem és béna közöny”-ről — különösen a sárospataki „szellemvár”-at aposztrofálva — fájó, elegikus hangon elmond, jó részben találók és igazak. Amit azonban cikke végén a „reménykedő töredék”-nek a fillokszera veszedelemmel szemben elfoglalt s a „legujabb hivatalos felfogás” által is osztott álláspontjáról papírra vet, — inkább szatira akar lenni, mint keserü humor, miáltal az egész közlemény is sokat vesz értékéből. Mert igen szeretnénk tudni: hogy amit a tudományos világ absolute kiírthatlan nak tart, mit lehet egyebet tenni azon intézkedésnél, melyeket idáig kormány és érdekelték egyforma buzgalommal tettek, tesznek s bizonyára ezentul is tenni fognak. Hogy a főispánt a cikkek szavaival „szólótetü-biztosnak” kinevezték, csak szerencse reánk nézve, mert funkciójában oly buzgalommal és önzetlenül jár el, hogy példányképpül szolgálhatna azoknak is, akik az ilyes félekért jó diurnummal fizettetik magukat s csak a lábukat lógázzák. Ami pedig a miniszternek ígértbe tett lejtővetelét illeti, talán még sem lesz az egészen „temető megnézés”, de lesz igenis bizonyítéka annak: hogy e borvidék érdeke országos érdek s hogy a haldokló csakugyan király, melynek megmentését — ha ez még lehető — az eddigi gyógyomódtól eltérőleg, közvetlen észlelet alapján, kivételes gyógyszerekkel is meg kell kísérteni.

(A Rácz-féle házat), mely jelenleg egyik miskolczi pénzintézet talajdona — mint halljuk — az állam a törvényszéki, telekkönyvi és járásbírósi hivatalok helyiségeül szándékozik megvenni. Nem tudjuk, való mennyi e hírből; megvenni. Nem tudjuk, hogy az említett épület aligha de mi azt tartjuk, hogy az említett épület aligha felelne meg a célnak s aligha volna elégséges a nevezett hivatalok befogadására, s mégcsak kiépíteni sem igen lehetne, miután nincs hozzávaló vaterjedelmesebb fundus. Sokkal szerencsésebb vaterlasztás volna a „Vöröskör”-féle hercegi épület megvásárolni. Ez aztán fundus, a hol az igazságszolgáltatás palotája méltó helyet foglalhatna. Nem tudjuk, hogy igaz-e de mint mondják, ez az épület is eladó s az ára még tán nem is olyan borsos, mint a Rácz-féle házé.

(A helybeli dalárda) jelenleg Huber Károly-

nak „Liszt Ferencz” cz. rendkívül nagyhatásu darabját tanulja, melylyel a jövő évi országos dalárversenyen készülni szerepelni.

(A nyomor áldozatai) Nehány hónap előtt egy olasz család telepedett meg városunkban; megtelepedés után azonban a férfi csakhamar visszatolonczoltatott hazájába, mert bizonyos bűntény miatt el volt ítélve s buntetése kiállása végett haza kellett mennie, kenyérkereső nélkül hagyva feleségét négy apró gyermekével. A férfi már majdnem féltve, hogy távol van s ezen idő alatt felesége a legnagyobb inség és nyomor közzé jutott, ugyannyira, hogy saját nyilatkozata szerint, gyermekei közül kettő formaliter az éhségnek esett áldozatul. Valóban megrendítő eset s szánalomra méltó bizonyosága annak, hogy a mai társadalmi viszonyok mellett az emberi élet tragodiája még száz száz alakban nyilvánulhat. A szerencsétlen nő és megmaradt gyermekei hazájába való tolonczoltatása iránt a közgazgatási hatóság közelebb intézkedett.

(Mégfagyott.) Szőke Pál megyei írnok, tegnap virradóra lakásának udvarán, a sárba feküdvé holtan találtatott. A szerencsétlen, kulomben munkás ifjut egy átkos szenvedély vitte kora sirjába, mely időszakonként annyira hatalmába kerítte, hogy nem volt ereje fölötte uralkodni. Halálát megelőző estén e periodikus baj ismét elővette, mely most már ránezve végzettségévé vált. Félig levetkezve kiment az udvarra, ott valószínűleg elesett, elaludt s az egész éjjel dühöngött hideg éjszaki szél megdermesztette. Az előhívott orvos a halál konstataálásánál már egyebet nem tehetett.

(Elgázolás.) A mult napokban történt, hogy Zsiros Jozsefné csarnahói cigányasszony alighogy kilépett az u. n. Bodrogközi korcsmából, egy arra sebesen vágató dsidás katona lova által elgázoltatott s a szerencsétlen asszony igen súlyosan megsérült; orrán, száján ömlött a vér. Még mai napig sem épült fel. A katona tova vágatott s még csak azt sem mondta, hogy »pardon.»

(A szemcsés köthártyalob) a mult héten felzavarta hatóságunkat. Ugyanis a most folyamatban lévő csépléseknél támadó por okozta kisebb nagyobb szemhurutok Isztáncson, hol egy szemcsés köthártyalobos, katona köteles a tavasz óta orvosi felügyelet alatt áll, nagyobb számmal észleltetvén, a ragályos baj gyanuja miatt a község összes lakossága megvizsgáltatott, mely alkalommal a járási szolgabíró, megyei fő- és járásorvos s az illető kororvosból álló bizottság a régebben beteg katonakötelesen kívül még négy teljesen kifejlett szemcsés köthártyalobban szenvedő beteget talált, kik közül kettő szemzombáját Amerikából hozta, hol már annak gyógykezelésével is megismerkedett. A katonaköteles s még egy társa kórházba szállítottatott, a többi három otthon kezeltetik. Ezekben kívül talált még a bizottság 18 kisebb-nagyobb szemhurutban szenvedő beteget, kik a ragály gyanujánál fogva folytonos orvosi felügyelet alá helyeztetek. Ugyanezen alkalommal azonban a bizottság orvendetes dologra is talált Isztáncson. Ugyanis ezen község derék tanítója s lelkes g. k. lelkésze oda vitte az iskolát, hogy a vizsgalatra behozott 53 tót gyerek mind magyarul felett a bizottság kérdésére és szokatlan értelmi fejlettséget és illemtudást tanúsított. Adjon az Isten sok ily papot és tanítót hazánknak. Az ilyen tanító nagyon megérdemli közmivelődségi egyletünk figyelmét.

(Halászatunk iránt), mely a halbőségéről hajdan világhírű Tiszánkon is az ujjab időben rendkívül hanyatlott, a legujabban a társadalom is érdeklődni és mozogni kezd. A mult napokban alakult meg Budapesten az országos halászi egyesület, melynek legelső közgyűlésére meggyenk veterán tudósa Székely József ur Tokaj város orvosa is beakadott egy nagyérdékű értekezést a halászat fejlesztése tárgyában, mely mint a közgyűlés jegyzőkönyvéből olvassuk a halászi lapban fog közöltetni. Jó szolgálatot vélünk tenni olvasóinknak, ha annak idején meggyenket kiválólag érdeklő e cikket kivonatlag közölni fogjuk.

(Olcsó virágdísz.) Városunknak néhány napja érdekes vendége van, Szirmayné asszony ki mint alkalmunk volt meggyőződni bámulatos ügyességgel és gyorsasággal képes olyat is ki ezeltő virágcsinálással soha nem foglalkozott ezen szép és nemesítő munkára megtanítani. Valóságos tündér ujjai vannak. Láttunk oly szép művirágokat, melyeket az első napi tanítványok készítették, hogy a kiállításra is megállták volna helyüket. Ajánljuk ezen tanulási alkalmat hölgyeink figyelmébe. Lakása a közgyűzői iroda mellett, a Róth-féle házban. Oktatást kívánatra háznál is ad.

(Városi rendőrök) s a »M.-Korona» éttermében mulató katonatisztek között a közelebbi estén sajnos konfliktus támadt, melynek jelenlétében városháza előtti téren, tehát egész nyilvánosan játszódtak le. A közszájon forgó eseményt sokféle illusztrálásban hallottuk és ha most annak csupán egyszerű jelzésére szorítokunk, tesszük

azért, mert az eset ma már törvényes eljárás anyagát képezvén, a bíróság lesz hivatva azt, különösen indító okaira nézve teljesen felderíteni s a nyert bizonyítékek alapján elégtételt szolgáltatni a sértett igazságnak.

(Rejtelyes halál.) Zemplén községben egy paraszt ember enivalót vitt az ottani erdőségben tanyázó kondásoknak, azonban többé vissza nem tért és teljesen nyoma veszett. Az esetről harmadnapra B.-Szerdahelynél a Bodrogból egy hulla fogatván ki, csakhamar kiderült, hogy az az eltűnt zempléni emberé. — Miután fején baltavágások voltak — valószínű, hogy meggyilkoltatott s mar mint ilyen került a hullámok közé. A tetteseket nyomozzák.

(Magát lötte meg.) Kovács János, 29 éves csarnahói illetőségű czéki molnár, vaddisznó-lesre ment s egy bokorban meghuzódva várt prédájára. Vadászszenvedélye egész hajnalig ott tartotta, ekkor azonban kifáradva az eredménytelen várakozásban, haza készült s elhagyta leshelyét. Utközben egy vízmosáson akarván átmenni, elcsuszott s pedig oly szerencsétlenül, hogy fegyvere elsült s az egész töltés oldalába furódván, azonnal meghalt. Hullája később feltaláltatván, gyanus esetként bejelentetett a kir. ügyészségnek. Ez elrendele a bonczolást, melynél orvosilag konstataltatott, hogy halála a fent jelzett szerencsétlen eset folytán következett be.

(Halálozás.) Antalí János, a sárospataki jogakadémia volt tanára folyó hó 19-én elhalálozott. Zaklatott élete a halálban csöndes állandó csöndes pihenőre talált. Béke poraira.

(Eljegyzés.) Garay Lajos a legénye-mihályi vasuti állomás hivatalnokja ma egy hete jegyezte el magának Krafcsik Ilona kisasszonyt, Krafcsik Ferencz helybeli zongora tanár kedves, szép leányát.

(Tizenegy embert) kísérték be a mult hétfőn a csendőrök; szegedi és csongrádi illetőségeket, kik Gálszécs vidékén az u. n. kubikolásnál foglalkoztak s állítólag a „barak”-ot megtámadták, a mely cselekményök csendőri beavatkozást vont maga után. A dühös emberek azonban a csendőrségnek is ellenszegültek s e miatt kísértettek be a mult héten a kir. törvényszék fogházába.

(Köszönet nyilvánítás.) Farkas Miklós, vársárhelyi gör. kath. lelkész Széll Boldizsár uradalmi felügyelő urnak, — mint aki az ottani gör. kath. iskolát fa-padokkal ellátni kegyes volt s a ki a népnevelés előmozdítása érdekében, a megelőző években is annyi áldozatot hozott — e lapok utján forró köszönetét nyilvánítja.

(Mai számunkhoz) két mellékletet vesznek olvasóink. Az egyik: a **Kormos testvérek** (előbb Kormos és Decsényi) czég árjegyzéke. E terjedelmes és igen tömör árjegyzék feltüntet mindazon cikkek, melyeket csakis egy jól berendezett és minden igényeknek megfelelő kereskedésben találhatunk fel. Mint ilyet jó lelkiismerettel ajánlhatjuk a t. közönség becses figyelmébe és pártfogásába. — A második: **Bauer és Társának**, mint a krompach-herádi vasmű, gépgyár, debreczeni főügynök és raktárnokának árjegyzéke. Ezen gépgyár elismert és jó hírnevű gépei a gazdaközönség előtt jó és czélszerű voltaknál fogva ösmeretesekek és nem szorulnak hóvebb dicséretre, mi csupán a mellékelt árjegyzék figyelmbe átnézésére hívjuk fel a gazdák figyelmét.

A „Képes Családi Lapok” 5-ik számának tartalma: A banda gyereke. (Elbeszélés.) Tóth Józseftől. — Betegen. (Költmény.) Petri Mórtól. — Az utolsó levél. (Rajz.) Éder Páltól. — Háromszor menyasszony. (Elbeszélés folytatása.) Mészáros Istvántól. — A tatárok Pesten. (Ismerető tárcza.) — Az én mesém. (Költmény.) Gallovics Istvántól. — A boszorkány. (Theuriet André regénye.) — Képmagyarázat. — Min lenfele Képeink: Tik-tak. — Az utolsó virágok. — Találkozó a kuttánál. — Ebredés. Melléklet: A szobor titka. (Regény, Tábori Róbertől.) 65—80 oldal. Borítékon: Heti naptár. — Az éjszakai. — Számrejtvény. — Megfejtések. — Megfejtők névsora. — Jutalmak. — Kiadóhivatali értesítés. — A szerkesztő postája. — Orvosi posta. — Hirdetések. Előfizetheti Méhner Vilmosnál, Budapest IV. ker. papnövelde utca 8. sz. Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

Magas jutalék mellett, rövid próbaidő után pedig fizetéssel, egy jó bizonyítványokkal ellátott szorgalmas férfi, szükséges házieszköz elárúsítása czéljából, mint városi ügynök azonnal kaphat állást. Bővebben e lap kiadóhivatalában.

Nyiltér.

— E rovatban közlöttekért csak a sajtóhatóság irányában felelős a szerkesztőség. —

Nyilatkozat.

Alólírottak ezennel kinyilatkozatjuk, miszerint a Vasily János és Pápay Pál urak között fenforgott becsületbeli ügy, a mai napon előtünk, a lovagiasság utján kiegyenlítettett.

Kelt Nagymihály, 1885. október 11-én.

Fröhlicher Gyula, Pekáry János,
Ambrózy Gyula, Szilágyi Béla,
mint Vasily János megbízottai. mint Pápay Pál megbízottai.

VÉGE

2